

čajo navezavo osebnih stikov in neposredno izmenjavo mnenj med raziskovalci, ki se vsak po svoje ukvarja z vsem skupno zgodovino odpora proti okupatorju in proti nacifašizmu.

Milica Kacin-Wohinz

Maks Muchitsch, Die Partisanengruppe Leoben — Donawitz. Europa Verlag, Wien (1966), 67 strani.

Knjižica osebnih doživetij ni zanimiva le kot donesek k poznavanju avstrijskega odpora, ampak tudi kot pričevanje povezanosti zgornještajerskih protinacistov z narodnoosvobodilnim bojem slovenskega naroda. Ob tem se avtorjev prikaz omejuje na skupino štajerskega odporniškega gibanja, iz katere je leta 1943 zrastle prva organizacija Avstrijske osvobodilne fronte (ÖFF) v deželi.

Prve začetke širše protinacistične organizacije postavlja avtor v sredino leta 1942. Opozarja tudi na njeno povezanost s slovenskim osvobodilnim gibanjem na Koroškem, pa tudi s tamkajšnjimi protinacisti nemškega jezika (očitno se nanašajo te vezi na beljaško organizacijo KPA, obnovljeno leta 1942). Naslednje leto je v jeseni bila prav na pobudo te organizacije v kraju Krumpfen blizu Troifacha ustanovna konferenca ÖFF, na kateri so med drugim govorili o pripravah na oboroženo vstajo ter sklenili tesneje se povezati s slovenskim osvobodilnim gibanjem. Na ponovni konferenci, udeležili so se je tudi zastopniki Judenburga, Gradca, Beljaka in osrednjega vodstva KPA, so sklenili pričetj oborožene akcije na pomlad 1944 (prim. tudi prispevek istega avtorja v zborniku *Aus der Vergangenheit der KPÖ*. Wien 1961, str. 100—103). In res zasledimo maja 1944 prvo nemško vojaško akcijo proti leobenski skupini partizanov, katere borbena pot sledimo v Muchitschevi knjižici tja do zmage nad nacizmom.

Opozorimo naj še, da so bile od druge polovice leta 1944 v osrednjem odboru ÖFF za štajersko in Koroško zastopane vse tradicionalne smeri avstrijskega političnega življenja: KPA sta zastopala sekretar CK Franz Honner in član CK Friedl Fürnberg, socialiste Fritz Matzner, po drugi svetovni vojni namestnik štajerskega deželnega glavarja, revolucionarne socialiste Erwin Scharf s Koroškega, krščanske socialce pa dr. Robert Tschuber (*Der Neue Mahnruf*. Wien 1965, št. 10).

Tone Zorn

Malte Olschewsky, Die psychologische Kriegsführung und Propaganda der Titopartisanen in Kärnten und Slowenien. Neobjavljena disertacija na dunajski filozofski fakulteti, 1966.

Brez globljega poznanja zadevne literature s suvereno besedo ocenjevati politični razvoj stare Jugoslavije, problematiko NOB, še posebej na ozemlju osrednje Slovenije in Koroške je vsekakor nedopusten način raziskave zastavljene naloge. Tudi nepoznavanje jezikov jugoslovanskih narodov ne opravičuje tega postopka in posledice take delovne metode se zrcalijo skoro na vsaki strani ter opozarjajo na nedoraslost zastavljeni nalogi. Tudi dejstvo, da doktorand ni historik (dokončal je študij novinarstva), ne more opravičiti tega, kar je pred nami. To velja tembolj za vrsto predstav in sklepov, ki se bodo očitno pokazali tudi v delih tujih raziskovalcev, ki jih zanimajo vprašanja našega narodnoosvobodilnega boja in ki iz podobnih vzrokov ne bodo upoštevali vsaj dela naše literature.